

живио и спавао, дуго у станю подјармленя и непросвештєня налазио се; дуго огугланѣ и отудѣ порођена *vis inertiae* чине га неспособнимѣ за узаймностѣ и разрѣшєнє оногѣ великогѣ задатка.“ — Да рекнемо да в ово криво мѣнє и истинито, за народѣ неважи никакавѣ законѣ застарѣлости (*Prascriptio*). Народѣ кои в више столећа спавао, туђѣ ярамѣ носио и одѣ просвештєня далеко заостао, има толико исто права да се пробуди, да се ослободи и изобрази, као и они, кои то већѣ одѣ више столећа притяжаваю и уживаю. Дарови Божии су непрепродаєми, и ко мисли, да в кои народѣ властанѣ слободу и право просвештєня свѣга суседа заєдно и нѣгови наслѣдника насвагда удручити и унищожити, тай се люто вара. Истина, мисмо се мало задоцнили: али съ тимѣ смо млађи; ми знамо шта су другии народи учинили, а шта ће мо ми учинити, то они незнаду. Господарѣ свѣта дели ролє у великой овой Драмѣ свакомѣ народу, свакомѣ Столећу и свакой Епохи свѣта; єданѣ народѣ мора манѣ, другии више чекати и зрети, докле редѣ на нѣга не дође. Животѣ народа неступа єднимѣ скокомѣ одѣ детинства на млађаностѣ — или човечески возрастѣ. Што брзо расте и зре, то брзо и одпада. Пешчани каменѣ и драгѣи каменѣ обѣ су каменѣ, али први се начини за неколико месеци, а другѣи текѣ за неколико столѣтѣя. И већѣ су Славѣни